

До Спеціалізованої вченої ради
Д 26.007.03
Національної академії внутрішніх справ

ДП-680, м. Київ, пл. Солом'янська, 1

**ВІДГУК
ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА ПРО ДИСЕРТАЦІЮ**

КОРЕНЬЮК Анастасії Анатоліївни

за темою «**Взаємодія органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні**», подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю: 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право

Вивчення змісту дисертаційної роботи, автореферату дисертації, опублікованих за темою дисертації наукових праць здобувача дає підставу для відгуку про актуальність обраної теми, про достатній ступінь обґрунтованості наукових положень та висновків, що виносяться на захист, про глибокий і всебічний аналіз питань, пов'язаних із механізмом взаємодії органів пробації з релігійними організаціями по запобіганню рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні.

Актуальність теми дисертаційного дослідження безсумнівна, вона достатньо повно сформульована дисертантом у вступі до роботи та зумовлена, насамперед, новизною отриманих результатів. Пояснюється це тим, що в сучасній правовій науці питання про взаємодію органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні залишається малодослідженим. На наш погляд окреслена проблема широкоаспектна являє собою складну сукупність кримінально-правових, кримінологічних, соціальних і психологічних аспектів та вимагає детального розгляду.

Історичне минуле свідчить, що жодне цивілізоване суспільство не може ефективно функціонувати без налагодженої системи попередження, профілактики та протидії правопорушень і злочинів. Проблема виховання неповнолітніх історично склалася в Україні і завжди буде актуальна поки існує суспільство і держава.

До основних причини злочинності серед неповнолітніх, на наш погляд слід віднести: зростання соціальної напруженості в суспільстві; безвідповідальність батьків за виховання дітей; зростання числа неблагонадійних сімей; відсутність планомірної системи профілактики; недостатня робота державних соціальних служб з надання допомоги

Вх. №	242	
13	06	20 19 р.
кількість аркушів:		
осн. док.	11	додаток —

неповнолітнім, які потрапили в соціально небезпечне середовище; негативний вплив ЗМІ та Інтернету.

На нашу думку, вплив на рецидивну злочинність неповнолітніх повинен забезпечуватись заходами з оздоровлення середовища, в якому проживає і виховується неповнолітній. Таке оздоровлення здійснюється, перш за все, шляхом виявлення та притягнення до відповідальності осіб, які залучають неповнолітніх до вчинення злочинів і антигромадських дій. Нерідко такі особи входять в найближче оточення підлітка.

Як відзначає автор, недивлячись на зниження кримінальних правопорушень, вчинених неповнолітніми їх питома вага залишається стабільно високою й практично відображає стрічку рецидиву дорослих.

За даними статистики в останні роки відбувається збільшення числа злочинів, вчинених неповнолітніми які мають елементи організованості (жорстка дисципліна, стійка ієрархія, розподіл ролей), в результаті чого групи неповнолітніх здійснюють багатоепізодні злочини. Триває збільшення кількості вчинених підлітками злочинів, що відносяться до категорії особливо тяжких (+ 4,5 %), а також кількості неповнолітніх, які перебували на момент вчинення злочинів в стані наркотичного сп'яніння (+ 66,9 %), які мали досвід злочинної діяльності (+3,9 %).

Значимість зазначеної проблеми очевидна. Від реалізації цілеспрямованої і адресної політики у сфері профілактики правопорушень неповнолітніх, захисту їх прав та законних інтересів залежить майбутнє нашого суспільства. Аналіз закономірностей і знання причин злочинності неповнолітніх – необхідна передумова наукового прогнозування кримінальної ситуації, планування заходів протидії, визначення цілей і завдань по запобіганню рецидивній злочинності неповнолітніх. Гуманізація покарань та створення інституту пробації в Україні у співпраці з релігійними організаціями мусять забезпечити позитивні результати запобігання рецидиву серед неповнолітніх. Для виконання намічених цілей дисертант пропонує застосовувати політичні, економічні, організаційні, законодавчі та інші заходи.

Як у вітчизняній так і в сучасній світовій кримінології немало досліджень, що присвячені протидії грабежу. Достатньо згадати роботи Г. А. Аванесова, Ю. М. Антоняна, Ю. В. Бауліна, І. Г. Богатирьова, В. В. Голіну, Б. М. Головкина, І. М. Даньшина, О. М. Джужу, А. І. Долгову, В. М. Дрьоміна, В. П. Ємельянова, В. І. Женунтія, А. П. Закалюка, А. Ф. Зелінського, О. М. Костенка, В. М. Кудрявцева, Н. Ф. Кузнецову, О. Г. Колба, В. В. Лунєєва, І. М. Михайлову, Г. М. Міньковського, Е. В. Расюка, В. Я. Тація, А. П. Тузова, В. О. Тулякова, В. І. Шакуна, та інших. Однак таке комплексне дослідження проблем взаємодії органів

пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні здійснене в юридичній науці вперше. Все це свідчить про актуальність і високу суспільну значимість теми дисертаційного дослідження Анастасії Анатоліївни Коренюк.

Необхідність такого дослідження є очевидною, оскільки це дає змогу визначити новий підхід законодавця щодо розкриття тенденцій рецидивних злочинів неповнолітніх в Україні і розроблення на цій основі пропозицій теоретичного та практичного характеру із вдосконалення практичної діяльності органів пробації та релігійних організацій у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні.

Зв'язок із державними чи галузевими науковими програмами. Обраний напрям дослідження узгоджується з положеннями Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015; Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки, схваленої Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276/2015; Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки, схваленої Указом Президента України від 26 лютого 2016 року № 68/2016; Національної стратегії реформування системи юстиції щодо дітей на період до 2023 року, схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2018 року № 1027-р; Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх в Україні, схваленої Указом Президента України від 24 травня 2011 року № 597/2011, Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016-2020 роки, затверджених 3 березня 2016 року на загальних зборах Національної академії правових наук України; Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2015-2019 роки, Координаційному плані наукових досліджень з проблем віктимології; Пріоритетних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ.

Тема дисертації затверджена Вченою радою Національної академії внутрішніх справ 22 грудня 2015 року (протокол № 7) та включена до Переліку тем дисертаційних досліджень Національної академії правових наук України (№ 857, 2015 рік).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і новизна, повнота їх викладу. Основні положення, висновки та рекомендації, що сформульовані Коренюк Анастасією Анатоліївною у дисертації, в тому числі й ті, що віднесені нею до наукової новизни в частині *«в перше»*, *«удосконалено»* та *«дістало подальший розвиток»*, мають достатній рівень

обґрунтованості. Цього дисертант досяг за рахунок вдалої постановки проблем, використання загально- і конкретно-наукових методів: діалектичного, історико-правового, порівняльно-правового, формально-юридичний, системно-структурний і функціональний, статистичний, соціологічного, логіко-юридичного. Ці та інші методи наукового дослідження використані автором у взаємозв'язку.

Представлена дисертаційна робота відрізняється грамотним, послідовним і системним викладом матеріалу на основі повного наукового обґрунтування. Чітко просліджуються авторська позиція та логічна завершеність роботи. Одержані у процесі наукового дослідження результати є достовірними.

Обґрунтованість положень, сформульованих у дисертації, підтверджується наявністю в ній ретельного аналізу літературних джерел з різних галузей науки. Особливо слід відмітити використання здобувачем значного числа робіт зарубіжних авторів, а також нормативних актів інших країн що забезпечило більш глибокий підхід до вирішення проблеми, врахування широкого світового досвіду взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні. Положення та висновки дисертації ґрунтуються на конституційних, законодавчих та підзаконних нормативно-правових актах, які визначають засади взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидиву злочинів неповнолітніх у державі.

Наукова обґрунтованість результатів виконаного дослідження забезпечується також за рахунок використання широкого кола загальнонаукових та спеціально-наукових методів пізнання, які відповідають меті, задачам, об'єкту і предмету дисертації (стор. 17-19).

Зазначене дозволяє оцінити положення, висновки і рекомендації, сформульовані у дисертації, як такі, що мають належний ступінь наукової обґрунтованості.

Теоретико-методологічна основа дослідження ґрунтовна і всебічна. Автор не лише наводить, але й критично переосмислює наукові досягнення відомих вчених, формулює відповідне авторське ставлення до вивчення проблем правового регулювання взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (особистий внесок автора – 50%). Правильне визначення об'єкта та предмета дослідження, формулювання на цій підставі взаємопов'язаних та взаємообумовлених завдань, дало можливість автору логічно та послідовно викласти матеріал, розкрити проблему в цілому повно та всебічно.

У процесі аналізу та оцінки сформульованих раніше наукових положень фахівців з кримінології та кримінального права дисертант вміло

використовує ті з них, які розділяє, і обґрунтовано, дотримуючись етики наукових дискусій, критикує твердження, які вважає недостатньо розробленими чи аргументованими. Все це дозволило автору здійснити дослідження на основі належної і сучасної теоретико-методологічної основи.

Дисертаційне дослідження ґрунтується на значній та різноманітній емпіричній базі, яка складається з результатів анкетування 90 неповнолітніх засуджених, які перебувають у виховних колоніях України (Державна установа «Ковельська виховна колонія», Державна установа «Курязька виховна колонія ім. А.С. Макаренка»), 21 співробітника виховних колоній України (Державна установа «Ковельська виховна колонія», Державна установа «Курязька виховна колонія ім. А.С. Макаренка»), а також 100 співробітників підрозділів пробації та 28 – секторів ювенальної пробації України у таких областях як Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Житомирська, Київська, Кіровоградська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Рівненська, Харківська, та м. Києві, статистичні дані Державної судової адміністрації України, Генеральної прокуратури України та Міністерства юстиції України, офіційні дані Єдиного державного реєстру судових рішень.

Значущість дослідження для науки і практики. Практичне значення одержаних результатів проведеного дослідження полягає в тому, що вони можуть бути використані:

- *законотворчій діяльності* – шляхом удосконалення правових підстав реалізації взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (лист народного депутата України від 6 лютого 2019 року);

- *практичній діяльності* – при удосконаленні взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (акт філії Державної установи «Центр пробації» у м. Києві та Київській області від 11 січня 2019 року).

- *освітньому процесі та науково-дослідній роботі* – під час підготовки лекцій, навчальних і практичних посібників, методичних рекомендацій, тестових завдань і дидактичних матеріалів з кримінології, кримінального права, кримінально-виконавчого права, а також під час проведення різних видів занять із відповідних дисциплін у процесі підготовки бакалаврів та магістрів за спеціальністю 081 «Право» та в системі підвищення кваліфікації працівників Національної поліції України (акти Національного університету державної фіскальної служби України від 24 травня 2018 року; Державного науково-дослідного інституту МВС України від 17 квітня 2019 року).

Таким чином, результати наукового дослідження дисертанта можуть бути використані при вирішенні широкого кола проблем наукового,

правозастосовного та навчально-виховного характеру і саме в цьому полягає їх практична значущість.

Що стосується значення наукового дослідження Анастасії Анатоліївни для науки кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права, то, на наш погляд, вони можуть бути сприйняті та використані в подальших дослідженнях та при розробці програм роботи з неповнолітніми суб'єктами пробації.

Виходячи з зазначеного, вважаємо, що використання одержаних автором дисертації результатів дослідження, також може бути реалізовано шляхом опублікування монографії для ознайомлення з ними наукової громадськості.

Структура і зміст дисертаційного дослідження, її завершеність та відповідність встановленим вимогам щодо оформлення. Дисертаційна робота Коренюк Анастасії Анатоліївни охоплює широке коло питань, які знайшли своє відображення у структурі та змісті дисертації. Робота складається із анотацій, переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, що містять дев'ять підрозділів, висновків до розділів і до роботи в цілому, які наведені на стор. 91-204, списку використаних джерел який налічує 226 найменувань і розміщений на 26 сторінках та 11 додатків на 31 сторінках. Повний обсяг дисертації складає 263 сторінки, з них обсяг основного тексту дисертації – 192 сторінки. Така структура дозволила автору послідовно і логічно розкрити питання, які мали бути розглянуті відповідно до мети та завдань дослідження.

У **вступі** дисертації обґрунтовано актуальність теми, розкрито ступінь дослідження проблеми, вказані вчені, на дослідження яких спирається дисертант, зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, сформульовано мету і задачі дослідження; вказано об'єкт і предмет, і методи дослідження; обґрунтовано наукову новизну отриманих результатів, їх теоретичне та прикладне значення, вказано особистий внесок здобувача, апробацію результатів роботи, наукові публікації, структуру і обсяг роботи.

У **першому розділі** *«Теоретичні та практичні аспекти дослідження проблеми взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні»* (стор. 25-92) дисертантом досліджуються:

- наукові напрями, що присвячені проблемі взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (стор. 25-36);

- витоки становлення та розвитку взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх (стор. 36-56);

- нормативно-правові акти, які регулюють взаємодію органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (стор. 56-73);

- зарубіжний досвід співпраці органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх та можливості його імплементації у вітчизняне законодавство (стор. 73-90);

- висновки до першого розділу (стор. 91-92).

У другому розділі «Засади практичної реалізації взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні» (стор. 93-159) автором проводиться аналіз:

- рівеня, структури, географії, динаміки, прогнозування, а також складено портрет особи злочинця й проаналізовано чинники рецидивних злочинів неповнолітніх в Україні (стор. 93-120);

- особливостей роботи органу пробації як суб'єкта запобігання рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (стор. 121-141);

- основних форм взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (стор. 142-157);

- висновки до другого розділу (стор. 157-159).

Третій розділ «Удосконалення взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні» (стор. 160-196) містить обґрунтування рекомендацій щодо:

- шляхів вдосконалення практичної діяльності органів пробації та релігійних організацій у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (стор. 160-176);

- перспектив розвитку та шляхів підвищення ефективності взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (стор. 177-194);

- взаємодія органів та підрозділів Національної поліції у запобіганні грабежам в Україні (стор. 168-198);

- висновки до третього розділу (стор. 195-196).

Основна частина дисертації структурована логічно, відповідно до змісту проведеного дослідження. Дисертанту вдалося досягнути мети дослідження, вирішити її задачі та сформулювати науково обґрунтовані результати.

Оцінка наукової новизни і достовірності результатів досліджень. Аналіз змісту роботи свідчить про те, що в результаті проведеного дослідження дисертанту вдалося вирішити поставлені завдання та отримати ряд нових, важливих для науки результатів. Серед найбільш вагомих нових наукових положень, що містяться в роботі, слід виділити наступні.

На захист автором представлено результати, які наведено на стор. 19 – 42 дисертаційної роботи та стор. 4 – 7 автореферату. Ознайомлення зі змістом дисертації та автореферату, основними науковими працями дисертанта дозволило визначити найістотніші теоретико-методичні положення, прикладні висновки та рекомендації, які характеризуються науковою новизною, сформульовані автором самостійно та відображають її науковий внесок у розв'язанні завдань щодо удосконалення механізму запобігання грабежам.

До вперше розроблених результатів дослідження слід віднести:

1) сформульовано авторське визначення «ювенальна пробація» (стор. 126-127);

2) надано кримінологічний портрет сучасного неповнолітнього рецидивного злочинця (стор. 110-111);

3) розроблено Порядок про взаємодію уповноважених органів з питань пробації з релігійними організаціями, який визначає механізм взаємодії уповноважених органів з питань пробації з релігійними організаціями, під час здійснення ними комплексу заходів щодо соціально-виховної роботи та нагляду за засудженими до покарань та особливості здійснення релігійної діяльності, пов'язаної з пробацією щодо неповнолітніх (стор. 195-196);

4) відтворення інституту адміністративного нагляду у повному обсязі, спеціалізованих лікувальних закладів органів охорони здоров'я закритого типу для лікування алкоголіків і наркоманів, із поправками на сучасне суспільно-політичне та соціально-економічне становище держави (стор. 192-203);

5) аргументовано потребу доповнення Кримінально-виконавчого кодексу України статтею 128-2 «Душпастирська опіка суб'єктів пробації, богослужіння і релігійні обряди в органах пробації» та Закону України «Про пробацію» статтею 11-1 «Постпенітенціарна пробація» (стор. 64-73).

Серед одержаних наукових результатів, спрямованих на удосконалення існуючих, доцільно виділити такі:

1) кримінологічну характеристику рецидивних злочинів неповнолітніх з характерними ознаками (стор. 93-120);

2) досудовий вид пробації, зокрема у частині підготовки досудової доповіді щодо неповнолітнього, яка містить результати незалежного соціального дослідження обвинуваченого (стор. 127-129);

3) форми взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні (стор. 142-157).

Отримали подальший розвиток такі наукові положення:

1) стан дослідження взаємодії органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні, у результаті чого було виокремлено напрями дослідження проблеми (стор. 25-36);

2) періодизація становлення і розвитку взаємодії інституту пробації з релігійними організаціями на території України залежно від її законодавчого закріплення (стор. 59-61);

3) кримінологічна ситуація щодо кримінальних правопорушень, вчинених неповнолітніми в Україні, зокрема й рецидивних, де виділено декілька періодів: I-й (1990–1995 роки) – зростання злочинів за участі неповнолітніх; II-й (1996–2003 роки) – поступового зниження злочинів неповнолітніх; III-й (2004–2012 роки) – стрімке зниження кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень, вчинених неповнолітніми; IV-й (2013–2018 роки) – швидке падіння кількості зареєстрованих правопорушень, вчинених неповнолітніми (стор. 98-108);

4) шляхи удосконалення практичної діяльності органів пробації та релігійних організацій у боротьбі із рецидивною злочинністю неповнолітніх, що мають реалізовуватись на трьох рівнях: державному, громадському та особистісному (стор. 160-176).

Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових виданнях. Основні положення дисертації в повній мірі висвітлені в наукових фахових виданнях. Дисертант має 10 наукових публікацій, у тому числі 5 статей – у виданнях, що включені МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна у зарубіжному юридичному виданні (Республіка Молдова), чотири у збірниках тез наукових доповідей, що оприлюднені на міжнародних науково-практичних конференціях і під час проведення круглих столів.

Перелік опублікованих праць за темою дисертації відображає зміст роботи відповідно до вимог МОН України.

Основні положення дисертаційної роботи обговорювалися на кафедрі кримінології та кримінально-виконавчого права Національної академії внутрішніх справ, пройшли апробацію у доповідях і виступах дисертанта на 4 міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях та круглих столах, що відбулись протягом 2018–2019 рр.

Зміст поданого Коренюк Анастасією Анатоліївною автореферату повністю відповідає основним положенням дисертації. Дисертація та автореферат оформлені відповідно до вимог Міністерства освіти і науки України. Дисертаційна робота виконана на належному науковому рівні, є самостійним дослідженням, яке містить наукові положення, що раніше не

виносилися на захист. Теоретичні положення підтверджуються емпіричною базою.

Вказані вище позитивні моменти дисертації не виключають наявності в дослідженні положень і пропозицій, які або викликають зауваження, або вимагають додаткової аргументації.

1) Автор дисертаційної роботи вдало надав характеристику сучасному стану та визначив тенденції рецидивних злочинів неповнолітніх та їх детермінантам. Водночас, на переконання автора (стор. 75), аби розробити комплекс заходів запобігання досліджуваним злочинам, органи пробації повинні виявити і усунути причини та умови що сприяють вчиненню неповнолітніми правопорушень, а також враховувати вплив на негативну поведінку окремих неповнолітніх. Проте без уваги залишились окремі питання причинно-наслідкового зв'язку результатом якого є зниження злочинності неповнолітніх.

2) Крім того, дисертант досліджує коефіцієнт віктимності (стор. 99-100 дисертації), окреслених злочинів. Однак, на нашу думку відсутність віктимологічного дослідження знижує практичне значення кримінологічних заходів запобігання рецидивним злочинам неповнолітніх. Крім того, на основі дисертаційного дослідження автору варто було розробити методичні рекомендації для релігійних організацій та органів пробації в контексті сучасного шкільного боулінгу, правоосвітні заходи інформаційного характеру для дітей, їх батьків та інших дорослих, як не стати жертвою злочину, вчиненого неповнолітнім.

3) Автором зазначено, що емпіричну базу дослідження складають результати анкетування 90 неповнолітніх засуджених, які перебувають у виховних колоніях України, 21 співробітника виховних колоній України, а також 100 співробітників підрозділів пробації та 28 – секторів ювенальної пробації України, статистичні дані Державної судової адміністрації України, Генеральної прокуратури України та Міністерства юстиції України, офіційні дані Єдиного державного реєстру судових рішень, проте бажано було побачити означені цифри у розрізі регіонів (стор. 19 дисертації).

4) На наш погляд практична цінність роботи значно зросла, якщо б дослідження було доповнено аналізом співвідношення засобів впливу правового та не правового характеру органів пробації та релігійних організацій у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх.

Разом з тим, наведені зауваження не знижують загальну позитивну оцінку проведеного наукового дослідження і є свідченням актуальності, практичної цінності і багатоаспектності предмету наукового пошуку визначеного здобувачем. Виходячи із зазначеного, можна зробити **загальний висновок за результатами аналізу наукового дослідження.**

Дисертація Коренюк Анастасії Анатоліївни на тему «Взаємодія органів пробації з релігійними організаціями у запобіганні рецидивним злочинам неповнолітніх в Україні» є завершеним монографічним дослідженням, що містить раніше не захищені наукові положення в галузі кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права і в сукупності розв'язує важливу наукову та прикладну проблему.

Дисертаційне дослідження виконано державною мовою, рукопис оформлено відповідно до вимог Державного стандарту ДСТУ 3008-95 та «Основних вимог до дисертацій і авторефератів», відповідає пунктам 9 і 11 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р., № 567 (із змінами та доповненнями) та кваліфікаційним вимогам Міністерства освіти і науки України, а її автор, КОРЕНЮК Анастасія Анатоліївна, заслуговує на присудження їй наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право.

Офіційний опонент:

Кандидат юридичних наук, експерт
відділу правового забезпечення
проектів, міжнародних операцій та
складних угод Юридичного управління
АТ «Альфа-Банк» (Україна)

І. Г. Куц

« 12 » червня 2019 року

Підпис Куца Ігоря Георгійовича
засвідчую:
начальник канцелярії

І. М. Івасенко

